

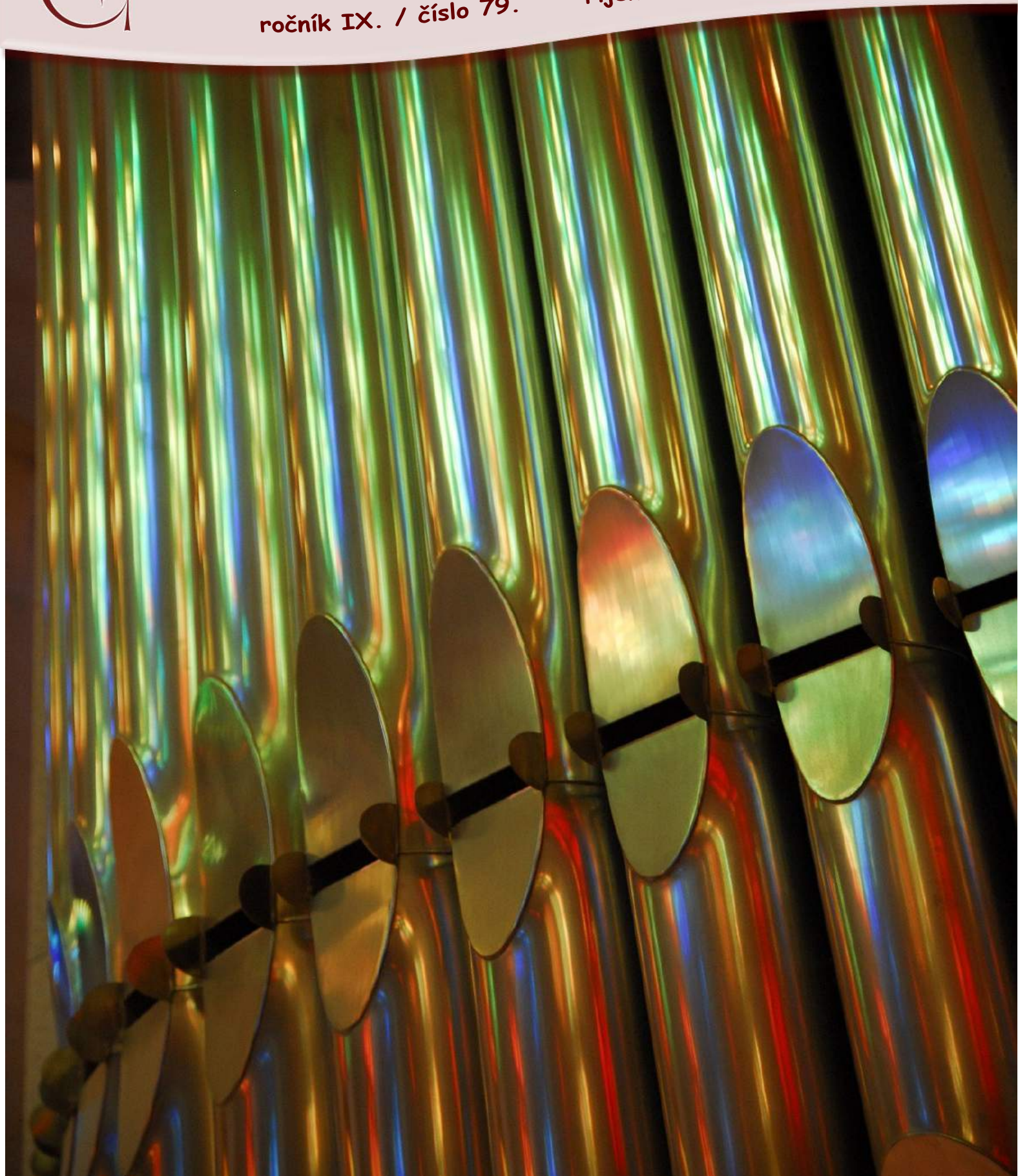

NAŠE FARNÍ RODINA

NASZA RODZINA PARAFIALNA

ročník IX. / číslo 79.

říjen 2017

Drazí Farníci, Farnice a Farničata.

Září 2017 je již minulostí, ale rozhodně máme na co vzpomínat. Děti začaly chodit do školy i do hodin náboženství, naše kostely byly otevřeny v rámci Dnů evropského dědictví, ve farním kostele ve Fryštátě jsme spolu skromně prožili farní pouť, skupina poutníků z Karviné se vydala (a šťastně i vrátila) na pouť po východním Polsku a Litvě... a vám se do rukou dostává další číslo našeho farního časopisu.

Říjen je tradičně spojený s Pannou Marií a modlitbou růžence. I v naší farnosti se opět více zaměříme na tuto modlitbu před každou večerní mší svatou. Vedení růžence přede mší je jednou z aktivit v Církvi, která není vyhrazena pouze svěceným osobám. Zapojit se zde může každý věřící. Stačí se zapsat na rozpisu u zákristie, přijít před 17:20 do kostela, vyzvednout si mikrofon a ponořit se do této modlitby.

V říjnu si ve farnosti připomeneme jedno vzácné výročí – 20 let od renovace našich varhan. Zkusili jste se někdy při odchodu z kostela podívat nahoru na kůr? Máme tam vskutku impozantní hudební nástroj s téměř 2500 píšťalami. Varhany, hudba jsou velmi důležitou součástí římské liturgie, a přes to se můžeme mezi věřícími setkat s různými názory na kvalitu, styl a důležitost hudby v kostele. Potkáme ty, kteří si myslí, že by se při mši nemělo zpívat ani hrát... potkáme ty, pro něž jediným přípustným nástrojem jsou varhany... potkáme zastánce „moderního“ přístupu, kteří nemají problém přitáhnout do kostela kytary, bubny, bicí apod. ... potkáme také ty, kterým je to jedno... a v neposlední řadě potkáme ty, kteří tak nějak kombinují všechny zmíněné „styly“. Kde je tedy pravda? Co do kostela patří, a co už je příliš? Jaký máme mít vztah k liturgické hudbě?

Jednoznačné odpovědi na tyto otázky v tomto čísle Naší farní rodiny nenajdete. To není naším cílem. Spíše vás chceme povzbudit k zamyšlení nad tématem hudby v kostele, případně i k diskusi na toto téma v prostředí, ve kterém se pohybujete. Krásné počtení!

Terka

Co najdete v tomto čísle

O našich varhanách aneb když hudba slaví	s. 3
Hudba v liturgii	5
Hranice poslechu	6
ANKETA mezi farníky	6
7 faktů o zpívání v kostele	7
POCHOPIT CÍRKEV: Muzyka w liturgii	8
POZNEJME SE: Společenství, které je slyšet	9
KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ	11
ROSTÁRNÝ O NIČEM: Lazare, pojd' ven!	13
ENGLISH FOR PARISH: Music	15
PERLY PAPEŽE FRANTIŠKA	16
S KOLÁRKEM V KUCHYNI: schab ze śliwkami	17
Úmysly mší svatých 02.10.-05.11.2017	18
PROŽILI JSME: W podróży za innością (relacja z pielgrzymki do Polski i na Litwę)	20
CO NÁS ČEKÁ... A NEMINE: Adorace, pobožnosti, návštěvy nemocných	20
Pravidelná setkávání farních společenství	21
Program Akademie pro třetí věk 2017-2018	22

Náš farní rodina / Nasza Rodzina Parafialna

Neprodejně. Náklady na jeden výtisk jsou ve výši 17 Kč.

Texty článků prochází jazykovou korekturou. Obrázky převzaty většinou z internetu.

Vydavatel: Římskokatolický farní úřad Karviná, Pivovarská 2/1, 733 01 Karviná 1, tel.: 596 314 455, e-mail: nfr@farnost-karvina.cz

Redakce: Duch Svátý, Tereza Ondruszová (šéfredaktor), Alena Foltynová, Anna Špírková, Eva Steffanová, Kamila Fašungová, Lucie Zormanová, Markéta Bogoczová, Monika Káňová, P. Przemysław A. Traczyk, Rostislav Mechůr

*Příští číslo vyjde: **neděle 29.10.2017***

*Uzávěrka: **pátek 20.10.2017***

případné změny budou hlášeny v ohláškách

O našich varhanách aneb když hudba slaví

24. 10. 2017 uplyne 20 let od poslední rekonstrukce našich varhan. Právě v tento den posvětil varhany ostravsko-opavský biskup Mons. František Václav Lobkowicz.

Z důvodů povětrnostních vlivů, znečištění ovzduší a dalších faktorů bylo nutno v roce 1986 provést opět generální opravu. Opravu provedli zaměstnanci firmy Varhany

A jak šel čas, tak znovu nastaly problémy ve spolehlivosti varhan. Proto bylo rozhodnuto, že varhany projdou generální rekonstrukcí a ta byla uskutečněna právě v roce 1997. Nástroj byl rozšířen na 3 manuály. Z toho důvodu byl přidán pozitiv – skříň, která vyčnívá z pavlače. Pneumatické ovládání nástroje bylo nahrazeno plně elektronickým. Došlo k dalšímu rozšíření hlasů (rejstříků). Nástroj má 2488 pístů, vše je řízeno počítačově. Rekonstrukci provedla nově vzniklá firma Brachtl-Kánský z Krnova jako svůj první opus. V širokém okolí nemá tento nástroj konkurenci.

O varhanicích

Podle dostupných zdrojů, které poskytnul vnuk varhaníka Františka Holesche Antonín Uherek, byl do konce roku 1909 v našem kostele varhaníkem Evžen Schaub, který byl zároveň učitelem ve škole u kostela (dnešní pošta). 1. 1. 1910 na základě konkurzu obsadil místo regenschoriho (ředitele kůru) **František Holesch**. Tento úřad vykonával až do roku 1950. Na začátku války vykonával funkci varhaníka společně se synem Františkem a dcerou Štěpánkou. Po válce jako varhaník zůstal sám, v tuto dobu se o službu

Dle dostupných materiálů byly naše původně dvoumanuálové varhany zhotoveny jako Opus 72 v roce 1881 firmou Gebrüder Rieger Jägerndorf (Krnov), která vznikla v roce 1873. První varhany, které firma zhotovila jako Opus 1 právě v roce svého vzniku, jsou dodnes v kostele sv. Petra a Pavla v Jakaří u Opavy, kde donedávna působil náš bývalý kaplan P. Petr Kříbek.

K první rekonstrukci a rozšíření našich varhan došlo v roce 1935 (tento rok je vyryt na varhanní skříni) z iniciativy tehdejšího varhaníka a ředitele kůru Františka Holesche. Ten svou obětavostí a pílí vyřídil veškeré formality, povolení a finance, aby rekonstrukce mohla být provedena. Sám navrhl hlasové obsazení (rejstříky) a další podrobnosti. Nástroj byl rozšířen o další hlasy, mechanické ovládání bylo nahrazeno pneumatickým. Rekonstrukci provedla výše uvedená firma.

Krnov (tak byla přejmenována původní firma Gebrüder Rieger po komunistickém puči v roce 1948) – bratři Kosterovi. Iniciativou této rekonstrukce byl tehdejší kaplan P. František Hanáček.

pokoušeli další 2 varhaníci, avšak po krátké době tuto funkci opustili. František Holesch byl varhaníkem nepřetržitě 40 let až do svých 80 let, kdy po něm žezlo převzal v roce 1950 **Eduard Jakubčík**. Ten však v roce 1963 emigroval na západ. V této době nastala krizová situace, avšak zapracovala Boží prozřetelnost. Do Fryštátu přišel dlouholetý varhaník a ředitel kůru **Alojzy Kunschke**, který byl varhaníkem od roku 1931 v Karviné-Dolech v kostele sv. Jindřicha (nový kostel postaven v roce 1895, srovnán se zemí následkem důlní činnosti v roce 1960) a ve starém kostele sv. Petra z Alkantary. Do služby ve Fryštátě nastoupil 1. 9. 1964. Kromě varhaníka zastával funkci farního úředníka, vedl český i polský sbor, rozepisoval noty nejen pro sbor, ale i pro orchestr, který doprovázel církevní slavnosti. Ve varhanní službě mu byli pomocníky jeho syn Józef Kunschke, pak Kazimierz Gołuch, Marie Macurová, Antonín Uherek, Ladislav Vrtal a Zuzana Jožková. Sloužil do posledních dnů svého života, když v říjnu 1992 si jej Pán povolal na věčnost.

Po odchodu p. Kunschkeho se na našem kůru vystřídalo mnoho dalších varhaníků – Robert Dzida, Hubert Rajnoch, Jaroslav Kula, Alojzie Barošová. A také začali sloužit mladí, nadějní varhaníci, kteří hrají do dnešních dnů. V současnosti zde působí Józef Kunschke, Jan Syrek, Jadwiga Szyjová, Danko Syrková (pravnučka Fr. Holesche), Kamil Novák, Helena Hejdová, Kateřina Salamonová (vnučka A. Kunschkeho), Andrzej Szyja. Nejnověji řady varhaníků obohatil Wiesław Farna.

A co na závěr?

Poděkování za to, že máme výjimečné varhany patří iniciátorovi rekonstrukce – bývalému děkanovi P. Petru Černotovi, navrhovateli panu prof. Aleši Rybkovi a celé farní rodině za finanční podporu, že se tak velké dílo podařilo uskutečnit, aby královský nástroj mohl znít ke slávě boží.

Díky výjimečnosti tohoto nástroje zde již třináctým rokem probíhá festival Karvinské varhany, jehož iniciátory byli Mgr. Marta Wierzgoń a bývalý děkan Karel Houdek. Dík

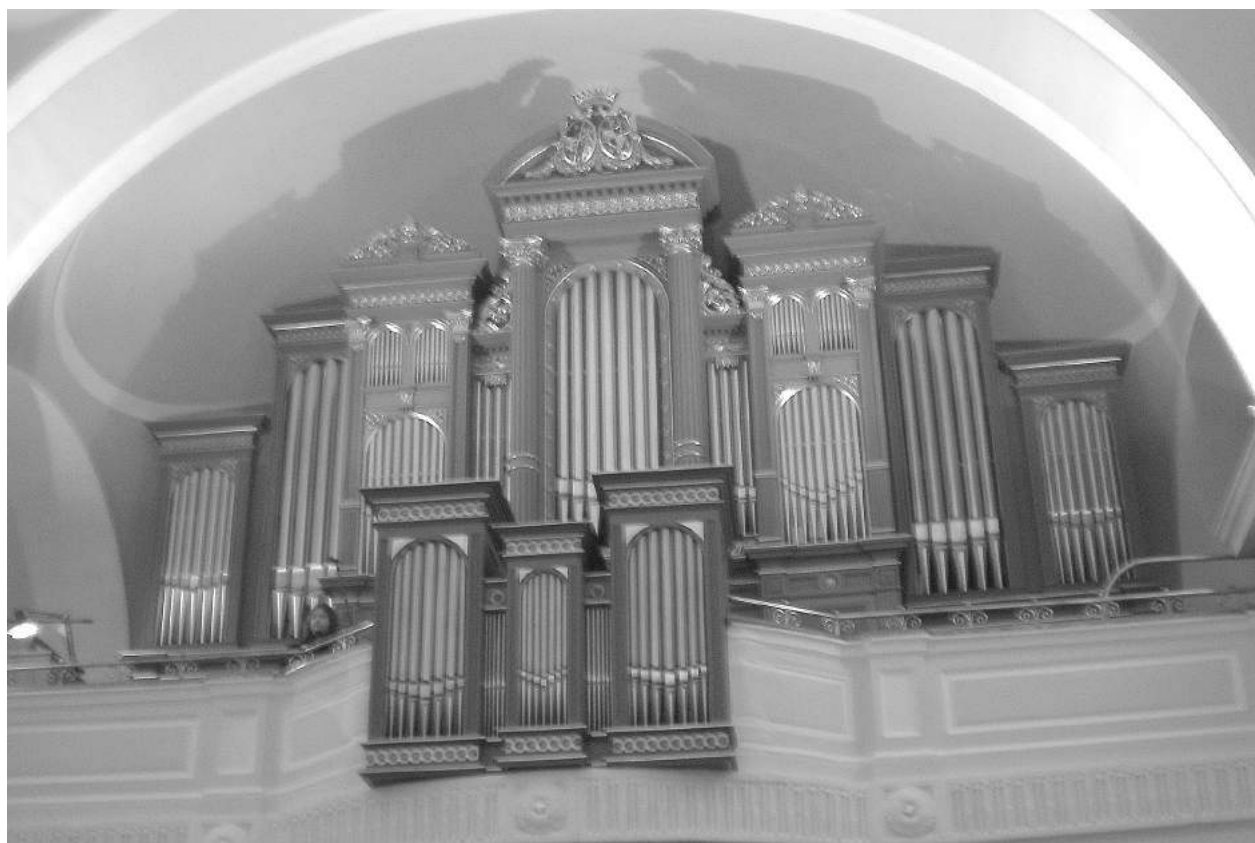
patří i všem těm, kteří na tuto tradici festivalu navázali a podporují ji jakýmkoliv způsobem do dnešních dnů.

Zvláštní poděkování patří všem varhaníkům, kteří věnují svůj čas a síly pro vznešenost liturgické hudby, která je nedílnou součástí církevního dění v našem kostele.

A ještě zajímavost o varhanách provenience firmy Rieger z našeho okolí:

- Opus 1 – z roku 1873
– Jaktar u Opavy
- Opus 72 – z roku 1881
– Karviná – Fryštát
- Opus 553 – z roku 1896
– Albrechtice u Č. Těšína
- Opus 619 – z roku 1898
– nový kostel sv. Jindřicha, Karviná-Doly
- Opus 1038 – z roku 1903
– starý kostel sv. Petra z Alkantary, Karviná-Doly

Sestavil Jan Syrek

Hudba v liturgii

Hudbu máme radi všetci....viem, od-
vážne tvrdenie...ale poznáte nieko-
ho, kto by nemal rád hudbu? Ja teda
nepoznám. Keďže sme rôzni, každý
z nás má rád inú hudbu. Máme svo-
je obľúbené žánre, občas ich vy-
striedame, aby to zas nebolo jedno-
tvárne. Hudbu počúvame pri práci,
v aute, sprevádza nás, keď je nám
smutno, i keď sa tešíme. A pre nás,
kresťanov, má dokonca význam
i v cirkvi.

Žalmy

Už v Starom zákone môžeme vidieť
modlitbu ľudí prostredníctvom
hudby, spevu. V úvode do Knihy žal-
mov sa dočítame, že žalm je zbierka
150 hebrejských náboženských pie-
sní. Názov pochádza z gréckeho slo-
va psalmós (pieseň so sprievodom
strunového hudobného nástroja).
Ďalej sa píše, že žalmisti vo forme
básnických útvarov vyjadrujú svoju
neoblomnú živú vieru v Boha pre-
javmi chvály, vďaky, prosby, dôve-
ry, vyznania hriechov a pod. Dnes tu
máme gospel, worship, chvály...
V podstate modlitbu hudbou, len
v akomsi „modernejšom“ prevedení.
Modlitba, ktorá je obľúbená
u mladých, ale našli si k nej cestu aj
tí skôr narodení. Teda hudba spre-
vádza aj náš kresťanský život – a je
to dobré.

„Východ - západ“

Spev a hudbu môžeme počuť aj pri
slávení liturgie – či už východného
alebo západného obradu. K liturgic-
kej hudbe západného obradu neod-

mysliteľne patria varhany (sloven-
sky ich nazývame „organ“). V gré-
ckokatolíckom obrade konkrétny
hudobný nástroj nemáme, teda as-
poň o tom neviem :) Ale zato litur-
gických spevov máme mnoho. Veď
všetci vieme, že gréckokatolícka
liturgia sa takmer celá prespieva.
Okrem spevov počas slávenia litur-
gie máme niekoľko pobožností, kto-
ré sú vyslovene spievané, ako na-
príklad modlitba „akatist“ alebo
„moleben“. Akatist je akousi d'akov-
no – oslavnou bohoslužbou vo vý-
chodnej cirkvi. Počas celej modlitby
sa stojí. Najznámejší a zároveň naj-
starší je akatist k Bohorodičke. Pô-
vodne bol napísaný v gréčtine. Má
25 piesní. Ak úvodnú pieseň nepočí-
tame, je ich 24 a toľko písmen má
grécka abeceda. Teda v pôvodnom
jazyku prvá pieseň začínala písme-
nom alfa a posledná končila ome-
gou. Jeho vznik sa viaže k udalosti
zázračného oslobodenia Konštantí-
nopolu z rúk Peržanov a Avarov
v roku 626. Podľa vzoru mariánske-
ho akatistu začali neskôr
vznikať ďalšie, napr. d'akov-
ný akatist (ten patrí k moj-
im najobľúbenejším :)). Moleben je zase kratšia
spoločná modlitba obraca-
júca sa na Krista, Bohoro-
dičku alebo nejakého sväte-
ho. Je tiež spievaná.

Zbor

Ďalším „hudobným zážitkom“ v na-
šom prežívaní kresťanstva je zboro-
vý spev. Či už v rámci samotnej li-
turgie alebo ako pobožnosť. V gré-
ckokatolíckom obrade je zvykom, že
pri významných udalostiach, veľ-
kých sviatkoch a na pútiach na litur-
gii spieva zbor. Vtedy si to tak uží-
vam, tie hlasy ľudí, ktorí majú dar.
Tým však nechcem znížiť hodnotu
liturgie ako takej, najdôležitejšie
a prvoradé je stretnutie so ži-
vým Kristom, ale keď nám Boh dal
niečo tak krásne, ako je hudba, tak
prečo sa netešiť a nevyužiť to
k Jeho oslave?

Keď už je reč o tých zboroch – vi-
dím v tom ešte iné pozitívum. Keď-
že spev jednotlivých piesní sa sám
nenacvičí, členovia zboru sa pravi-
delne stretávajú a cvičia. A tým vy-
tvárajú spoločenstvo, budujú vzťa-
hy. Vzťahy s ľuďmi so spoločnými
záujmami. Zbor teda vnímam ako
spoločenstvo, kde ľudí spája Boh
a hudba :)

Na záver slová žalmistu...

„Spievajte Pánovi pieseň novú; spie-
vaj Pánovi, celá zem! Spievajte Pá-
novi, velejte jeho meno. Zvestujte
jeho spásu deň čo deň.“ (Ž 96, 1-2)
Verím, že Boh sa teší, keď ho osla-
vujeme spevom i keď by bol z nášho
pohľadu akokoľvek falošný – ak je
úprimný, nemáme čo pokaziť ;)

Anička

Hranice poslechu

A máme tady další zamyšlení. Tentokrát nad tím, který druh hudby, která kapela, žánr je vhodný k poslechu v kostelech a naopak, co už je zcela nepříjemné. Asi si stejně jako já myslíte, že zde řešíme věci zcela absurdní. Každý z nás věřících má přeci soudnost a zná hranice, které už by se nemělo překračovat. Ale co kdyby přece....

Byla jsem pozvaná na narozeninovou párty. Punkovou párty. První vystupující kapela, klasika našeho mládí, buřičství a rebelství – Visací zámek. Kapela postarších pánů, nejspíš už dědečků a visáčů, neurážíte se, možná i pradědečků. Muzikanti s vyčesanými číry na hlavě, kteří spolu hrají 35 let beze změn a v přátelské shodě. Příjemný zážitek, poslech, vzpomínky. Do kostela, třeba na nějaký benefiční koncert, bych je možná i pozvala, s prosbou, že některé skladby by vynechat mohli. No možná většinu skladeb :)

Větší problém jsem měla, když jsem se dozvěděla o druhém vystupujícím. Ten pán si říká Záviš, vlastním jménem Milan Smrčka. Do doby této oslavy jsem o něm měla představu prisprostlého, věčně přiopilého, namyšleného a nechutného mačamuže. Došel zcela milý, galantní, ale velice smutný pán. Odzpíval si své prisprostlé hity. Posluchači se

smáli a jásali. Pak tento muzikant nenápadně a v tichosti odešel. V jednom rozhovoru se ho Daniela Drtinová zeptala, co je pro něj láska. Dlouze se nadechl, smutně se zadíval a řekl: „No pro mě láska asi už nic neznamena, mě je nejlíp samotnému.“ A já jsem se celou tu dobu jeho přítomnosti zamýšlela nad tím, jak by vypadal jeho koncert v kostele. On zpívající a v obecnstvu jediný muž – Ježíš. Reagoval by snad Ježíš, křikem a vyhnáním ho z kostela, stejně tak jak vyhodil, všechny ty, kteří dělali z chrámu jeho Otce tržnici? Připomněl by mu, že to, co vychází z člověka, všechno

to zlo, to ho znesvěcuje? Nebo by tiše seděl, díval se mu do očí, vyčetl z nich všechnu tu bolest, prožívání, samotu a nedostatek lásky, to vše, co vede k tomu, o čem zpívá? Možná by se za něho modlil. A modlil by se i za nás, abychom měli vytrvalou lásku jedni k druhým, protože láska přikryje množství hříchů.

Přeji vám, ať v kostele zažíváte vždy koncerty, které naplní vaše srdce radostí a láskou, ale také pochopením, nelhostejností a touhou pomoci.

Kamila F.

ANKETA mezi farníky

Hudba při mši je důležitá, pomáhá vytvořit neopakovatelnou a pro kostel charakteristickou atmosféru a zvýšit duchovní prožitek věřících. Otázkou zůstává, jaká hudba je vhodná pro prostředí kostela, pro mši, pro duchovní koncert apod. Na tuto otázku jsem se ptala našich farníků.

„Do kostela se hodí každý hudební nástroj, když za ním stojí/sedí člověk s otevřeným srdcem. A hudba? Ta je přece projevem právě otevřenosti oněch srdcí.“ (Lubomír Palla)

„Kdybych se měla zamyslet nad tím, který nástroj se hodí do kostela, žádný bych nevyloučila.

Podle mě nejde tak ani o hudební nástroj, jako o to, jaký žánr hudby člověk zvolí a jaký je obsah skladby.

A který se tam nehodí? Tak podle mě metal, house, tvrdý rock, techno, pop. Některé takovéto hudební styly jsou podle mě pro kostelní hudbu nepoužitelné. Myslím si, že pro duchovní písně nejsou melodicky vhodné.“

(Beáta Žilková)

„Záleží na akustice prostoru, skladbě účastníků, vhodnosti (hudební i textové) jednotlivých písní, výběru nástrojů a aranžích. Liturgická hudba má sloužit k zapojení lidí při liturgii a k povznesení srdce k Bohu.“ (Jaroslav Růžička)

„Za sebe preferuji v kostele při mši svaté varhany a to, co se hodí jako doprovod k varhanám: housle, trubka apod. Rytmické, kytaru a bubny, jen příležitostně.“ (farnice, která nechce být jmenována)

„Mně v prostředí jako je kostel, více vyhovuje, když ta hudba sama o sobě má umělecký, duchovní rozměr – a tím nemyslím text, ale skutečně tu hudbu.“ (Michaela Zormanová)

„Myslím si, že ani tak nejde o to, jaký hudební nástroj se hodí či nehodí, ale spíš, co se na něm hraje. Asi si nedokážu představit v kostele nějaký metal, ale basové kytary a bicí mi nevadí, pokud to, co se na ně hraje, je píseň, jejíž obsah je smysluplný a ctí ducha daného místa. Asi bych takový druh hudby (třeba rockovějšího charakteru) netahala do staré románské rotundy, ale ve větším modernějším kostelíku, proč ne? Nevykazovala bych křesťanské rockery pouze na stadiony a festivaly. Je potřeba také zvážít příležitost, při které se daná hudba hraje.“

(Daniela Dominová, bývalá naše farnice, dnes členka Slezské církve evangelické)

sestavila Lucka

7 faktů o zpívání v kostele

1. Zpívání je fakt těžké

Hlavně v neděli ráno. Když člověk zaspal, ale vlastně toho ani moc nenaspal. Když spěchá rychle na zkoušku, ale stejně ví, že přijde pozdě. Jako každý týden, ach jo. Na žádné rozezpívání není čas, knedlík v krku, jdeme zotrza na to. Ne, v neděli v 7:30 by opravdu mělo být zakázáno zpívat. Alespoň notu G2. :)

2. V kose se zpívat nedá

Čas od času je v kostele dost zima. Hlas se vám třepe už tak nervozitou. Zimou se vám třepe dvojnásob. V takovém případě je třeba zapojit boky a trochu rozpohybovat tělo do rytmu písně, aby se člověk aspoň nepatrně zahřál. Trochu mě mrzí, že to nemáme jako v těch amerických kostelích, kde sbory mají skvělou taneční choreografii. Těm určitě zima není.

3. V kose se ani hrát nedá

Je dokázáno, že zmrzlé prsty kmitají po klávesách o 50 % pomaleji. V těch největších mrazech tudíž vybíráme pouze pomalé písničky. Taký více bolí, jak se do zkřehlých prstů zarávají kytarové struny. Úplně nejhorší to má Maruška se svou příčnou flétnou, která si v mrazu dělá, co chce. Vždycky ji obdivuju, jak se se stoickým klidem vrhne do hraní, a přitom vůbec netuší, co ji čeká, jaký tón flétna vyloudí.

4. Jste pod hledáčkem

Jako „účinkující“ jste často předmětem kritiky. Buď zpíváte moc dlouho (už mi jede autobus, sorry) nebo dost falešně. Je to pří-

liš moderní nebo naopak příliš historické. Bicí v kostele? No tak to už si děláte srandu! Je to jako před porotou v Superstar – dostaneme se jako schola do dalšího kola soutěže nebo do Hvězdné pěchoty? Rozhodne porota.

5. Sóna jsou pod hledáčkem ještě více

Mikrofon jenom pro sebe, rozklepaný hlas, strach. Hlavně si ten mikrofon zapnout. Co když to spletu? Co když to bude znít hrozně? To bude ostuda. Všichni si o mně budou povídat ještě u oběda. Nevadí. Jdu na to... Hm, nezní to tak špatně. Až na to, že jsem si OPĚT zapomněla zapnout ten mikrofon!!! No fajn, co už.

6. Lidé vás pochválí

To je ten skvělý moment, když vyjdete po mši z kostela a lidé na vás hází úsměvy. Sem tam i někdo přijde a poplácá vás po ramenou. V duchu se dmete pýchou, ale navenek se musíte usmát a říct: „To ne my, to je dar od Boha.“ Ne, beze srandy. Je to super, když někdo ocení vaši práci a vynaložený čas.

7. Zpíváme hlavně pro Něho

To všechno předtím ztrácí svou hodnotu, když si uvědomím, že zpíváme hlavně pro Něj. Pro toho Největšího porotce, pro Největšího kritika, ale zároveň, a především pro toho Nejvěrnějšího posluchače. A za to to na 100 % stojí :)

Alena

Pochopit Církev

Muzyka w liturgii

Každý z nas, z całą pewnością, slyšal haslo, že ten kto śpiewa po dwakroć się modli. Nie da się zaprzeczyć, że coś z prawdy w tym augustiańskim twierdzeniu jest, tym bardziej, że śpiew i muzyka od zawsze towarzyszą zachodniej, czyli naszej liturgii. Trochę inaczej to wygląda na chrześcijańskim wschodzie, gdzie nie ma instrumentów, ale śpiew jest nieodłączną częścią liturgii. Potwierdził to św. papież Pius X na początku XX w. w jednym ze swoich dokumentów dotyczących liturgii, w którym podkreśla, że śpiew i muzyka, szczególnie organowa, nie są tylko ozdobnikiem, ale integralną częścią liturgii rzymskiej. W najnowszej historii Kościoła jest to jedyny dokument dotyczący miejsca muzyki w liturgii, niemniej jednak wskazania i postanowienia w tej materii znajdziemy w wielu innych współczesnych dokumentach regulujących liturgie Kościoła.

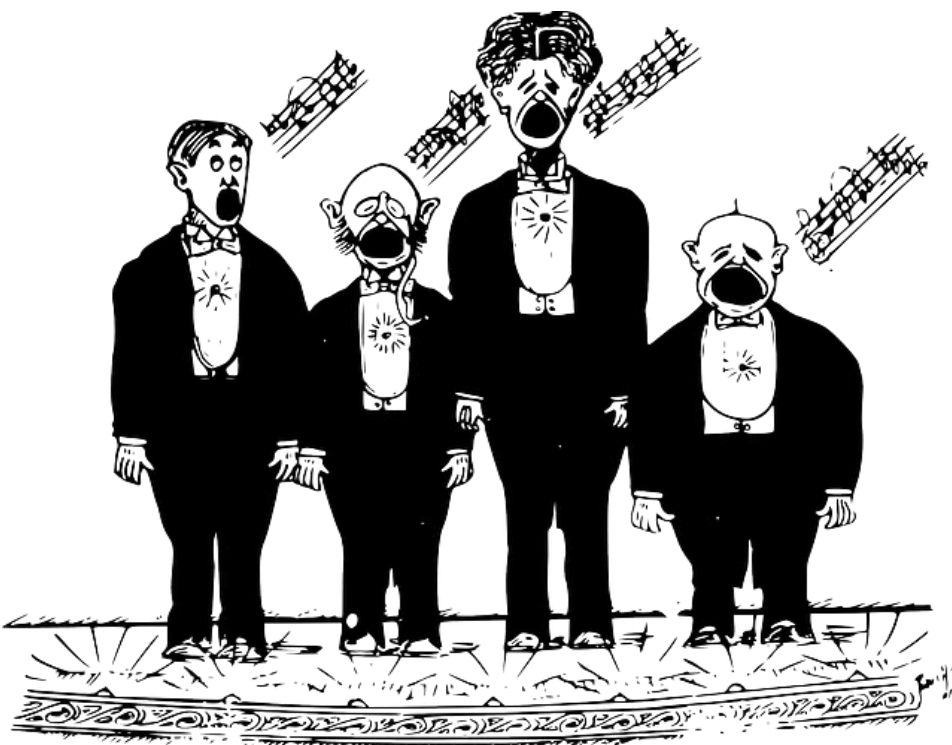
Warto wspomnieć tutaj, że to właśnie liturgia Kościoła jest matczynikiem i skarbcem muzyki europejskiej w całym jej bogactwie. Muzyka w dzisiejszej formie i szerokim jej rozumieniu wyszła właśnie ze świątyni, często opuszczając swój sakralny charakter, co nie jest żadnym zarzutem, ale warto o tym pamiętać. Wracając jednak do muzyki kościelnej a ściślej powiedziawszy liturgicznej, zastanawiający może być fakt postawienia jej na tak wysokiej pozycji - integralna część li-

turgii świętej, nie tylko jakiś mniej czy bardziej istotny dodatek, ale jej częścią, to znaczy wiele. Czemu?

Otóż odpowiedź na to pytanie znajdziemy w charakterystyce liturgii samej, która, jak tego chce i naucza Kościół, jest wydarzeniem w najwyższej mierze wspólnotowym a nic tak nie integruje wspólnoty, społeczności jak właśnie śpiew. Wspólne słowa, wspólna melodia, wspólny rytm - tym właśnie jest wspólnota Kościoła a nie kakofonią dowolnie się wyrażających indywi-

dualizmów, pozamykanych w samych sobie i tylko na sobie skupionych.

Miejszem wyrażania siebie w relacji do Boga jest modlitwa prywatna, liturgia zawsze i wszędzie jest wydarzeniem, świętowaniem wspólnoty, więc to indywidualne jest zawsze na drugim, albo nawet na trzecim planie, nigdy na pierwszym. Świętowanie wspólnoty a to w sensie czynnym i biernym, czyli wspólnota uroczyste przeżywa swoje spotkanie z Bogiem

i celebrytuje także siebie jako współnotę we wzajemnej otwartości.

Uroczyste świętowanie jest kolejnym aspektem łączącym muzykę i śpiew z liturgią, ponieważ to właśnie śpiew i muzyka nadają spotkaniu uroczysty i wspólny charakter. Jesteśmy w stanie wyobrazić sobie świętowanie urodzin bez wspólnego śpiewu „Sto lat” albo „Živjoui”? Albo wesele bez kapeli i tańca? No właśnie! Jak miłe jest spotkanie przyjaciół przy stole albo przy ognisku i wspólne śpiewanie i radość się wspólną obecnością.

Dokładnie tym samym jest liturgia. Naszym wspólnym spotkaniem w Bożej obecności przy stole Słowa i stole Ofiary, kiedy my, wspólnota, przychodzimy do kościoła abyśmy świętowali nasze odkupienie w Chrystusie i abyśmy się karmili tym co dla nas przygotował Bóg: Słowem i Eucharystią, stąd właśnie o Mszy św. możemy powiedzieć że jest Ucztą Wspólnoty przygotowaną przez Boga dla nas - wszystkich

razem a nie dla każdego indywidualnie. Stąd właśnie wypływa, że naturalną i właściwą formą celebracji Mszy św. jest liturgia z ludem i śpiewana. Wszystkie inne formy są wyjątkiem a nie standardem.

Dokumenty Kościoła dopuszczają celebrację Mszy św. bez ludu tylko w bardzo wyjątkowych sytuacjach, podobnie jak nakazują duszpasterzom troskę o śpiew i muzykę liturgiczną wykonywaną na żywo, w pierwszej kolejności przez całą wspólnotę, później dopiero przez scholę czy chór śpiewaczy czy kantora ponieważ w liturgii to, co

wspólnotowe jest zawsze najważniejsze, ponieważ to Kościół - wspólnota celebrytuje Eucharystię pod przewodnictwem biskupa albo prezbitera z pomocą organisty, kantora, śpiewaków i całej pozostałej służby liturgicznej. O tym wspólnotowym aspekcie liturgii warto pamiętać a także go urzeczywistniać a śpiew jest fundamentalnym środkiem budowania wspólnoty wokół ołtarza, czyli Kościoła zgromadzonego wokół swego Pana.

Przemek

Poznejme se

Společenství, které je slyšet

Scházejí se pravidelně, slouží farnosti, plní si své sny, vzájemně si pomáhají... Mimo jiné těmito slovy by se dalo charakterizovat společenství Karvinských zvoníků. Navštívila jsem jedno jejich setkání a trochu je „vyzpovídala“. (Důležité je, co bylo řečeno, nikoli kým. Proto u směsice odpovědí nenajdete autora daných slov.)

Co vás napadne, když se řekne zvoník?

- Služba.
- Zvon.
- Společenství.

Čím byste řekli, že je vaše společenství výjimečné?

- Tak to musí říct někdo jiný.
- Já myslím, že my výjimeční nejsme, jsme normální.
- Není nás vidět, ale je nás slyšet.
- Věkovým rozpětím; to je obrovské. Myslím, že ve farnosti nenajdeš společenství, ve kterém by byl takový věkový rozdíl.
- Skladbou různých lidí, kteří se scházejí se stejným zájmem. Každý jsme jako by trochu z jiného těsta... (No úplně z jiného těsta - reakce jiného zvoníka [pozn.red.])... a i tak si dobře rozumíme.
- Je to nejen o těch zvonech, ale o všem, co nás obklopuje. V čemkoliv se můžu na druhého obrátit, a vím že to je v pohodě. Od fotbalu po vaječinu.
- To je více méně i pracovní společenství.

Co vás vedlo k založení Karvinských zvoníků?

- Ona přišla myšlenka, byla to i shoda okolností, náhod, nové zvony, hlídání zvonů, euforie. Vyvíjelo se to dlouho.
- Společenství je hodně spjaté s věží. To společenství samo o sobě by bylo takové na nic, kdyby se v zápětí na to nezačala opravovat věž. A za tím společenstvím je najednou kus práce. Kus něčeho, co lidi vidí, co reprezentuje nejen naše společenství, ale i tuhle farnost. A to je věž, která se najednou z ničeho nic stala bodem, kam přijíždějí a přicházejí a vrací se Karviňáci, přicházejí návštěvy, lázeňští hosté, turisté. Stala se turistickou atrakcí, a je s námi spojená. Řekl bych, že tak jak Rychlé šípy si udělaly klubovnu, tak my jsme si udělali naši věž. Když tam jdeme, tak každý z nás ať se podívá kamkoliv, tak tam zanechal svou stopu. A bez toho by to nešlo. Ta práce nás ne skutečně ztmelila.
- Když jsme tam chodili, ještě před otevřením věže, zrodila se myšlenka, zpřístupnit věž. Takže nám se splnil sen, že jsme mohli ten prostor nabídnout veřejnosti. Ať už věřícím nebo nevěřícím. A to je fajn, že tam přijdou i ti, co do kostela nechodí, protože ať chtějí nebo ne, tak si tam vyslechnou určité věci. Protože ta celá historie je spojená s vírou. Už jenom tím, že jsem zvoník, jak se zvoní a proč se zvoní, nápev Salve Regina, objasnění té písničky... a už toto je typ evangelizace.

Co charakterizuje zvoníka?

- Cože?... Cože?... Že neslyší. :)
- Víra, srdce a práce.
- Radost ze zvonění. Radost z toho, když člověk rozhýbe zvon. To se těžko popisuje. Když chytneš to lano a máš tu možnost rozeznít zvon, to je něco krásného.
- Já bych řekl, že zvony nejsou záliba, ale zvony jsou diagnóza. Když k tomu někdo jednou přičuchne, tak to je konec.
- Také chuť sloužit farnosti a městu. Město, ve kterém žiju, má taky velký význam. Pro toto město tady zvoníme. Myslím, že kdybych se přestěhoval někam jinam, tak bych zvonění bral asi trochu jinak. (Hlavně bys to tam nejspíš musel celé zakládat :) - reakce jiného zvoníka [pozn.red.]

Můžete trochu přiblížit, co vlastně jako společenství děláte? Třeba o vás ještě nějaký farník neslyšel.

- Takový farník není. :)
- Děláme věc, která se v republice moc nevidí, jelikož se v republice oficiálně zvoní jen na 13 místech.
- Vracíme se tedy k tradicím.
- Jsme parta chlapů z Karviné, která se snaží dát zvonům opravdový život.

Přináší vaše služba také nějaké těžkosti?

- Je to taková řehole. Každou neděli se donutit jít na věž a zvonit.
- Vybojovat si to v rodině, abychom to stihli. Když třeba naháním po domě děti, že už musíme jít.
- Zatím tam chodíme s radostí.
- Ted' už to začíná být opravdu služba. Lidé si zvykli, že na tu věž chodíme.
- Ale i tak mnozí farníci, co chodí do kostela neví, nebo si neuvědomují, že tam je ruční zvonění.

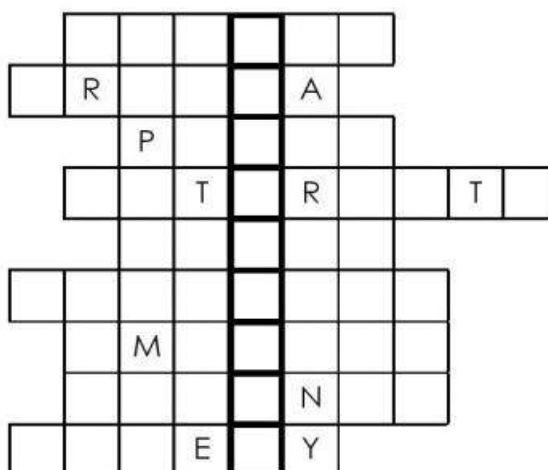
Chtěli byste ještě něco dodat?

- Motorem k naší službě jsou i naše děti, jejich nadšení. Když jsme byli třeba v Krakově, tak nám tam zvoníci řekli, že u nich v rodinách je zvonění již záležitost mnoha generací. A my máme také přání, aby to jednou převzaly naše děti.
- To důležité, co máme je, že si uvědomujeme, že jsme jenom součástí farnosti. Nás je slyšet na zvonech, varhaníky je slyšet u varhan, scholy a sbor jde slyšet z kůru, průvodce je slyšet každý den v kostele, bez kostelníků by nebyl otevřený kostel, když se jde na mši, bez ženských, které naběhnou každé pondělí a uklízejí, bychom se tam za chvíli brodili po kotníky ve špíně. Takže my jsme součástí toho soukolí. Nikdo nemůže říct, že někdo je důležitější.

rozhovor vedla Terka

HUDEBNÍ KŘÍŽOVKA

1. smyčcový nástroj
2. dechový žesťový nástroj
3. český tanec
4. hráč na drnkací nástroj
5. kdo ladí klavír
6. hráč na varhany
7. český skladatel
8. hráč na bicí nástroj
9. bicí nástroj

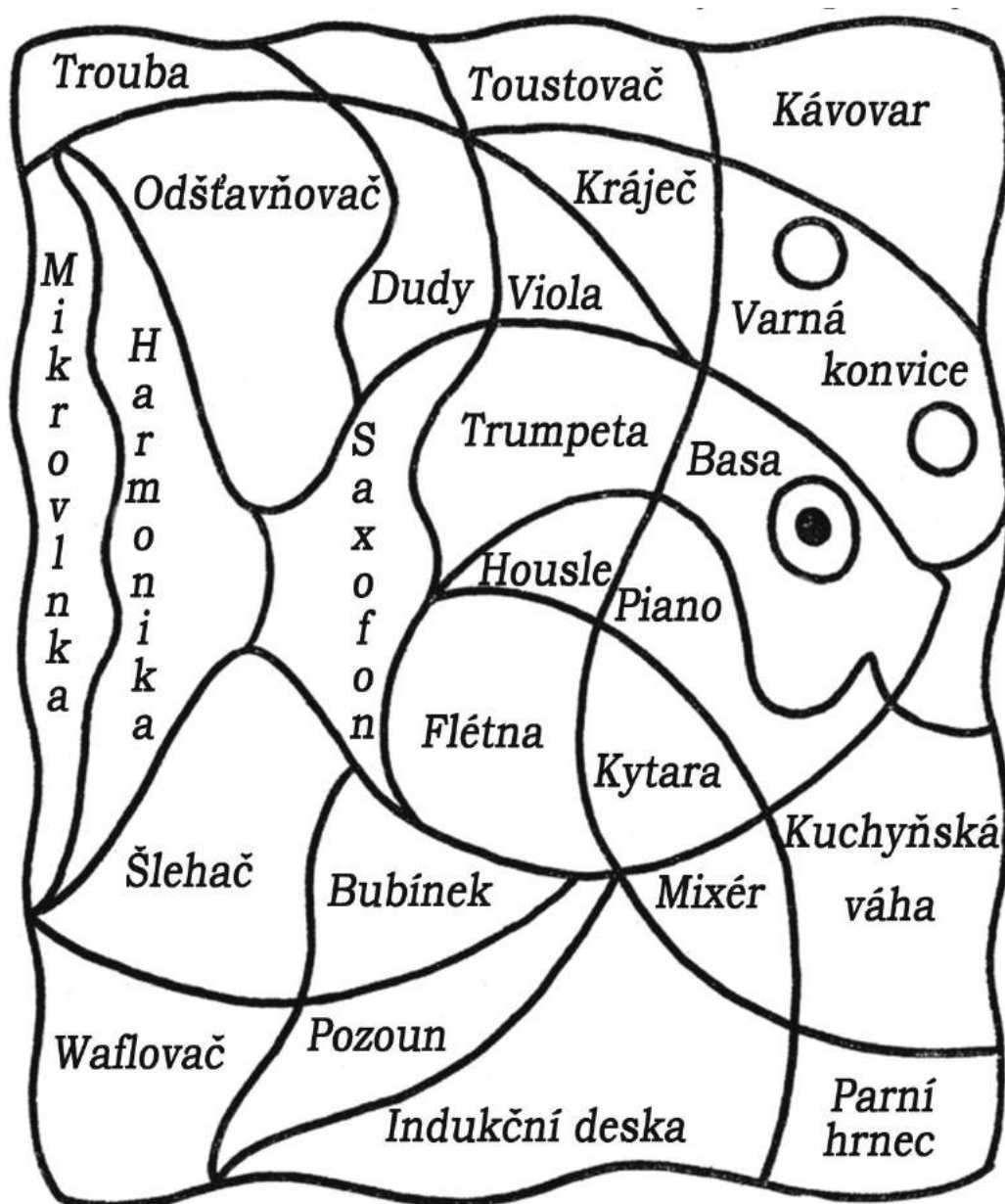

Tajenka: _____

Vybarvi

červenou barvou – hudební nástroje

modrou barvou – kuchyňské přístroje

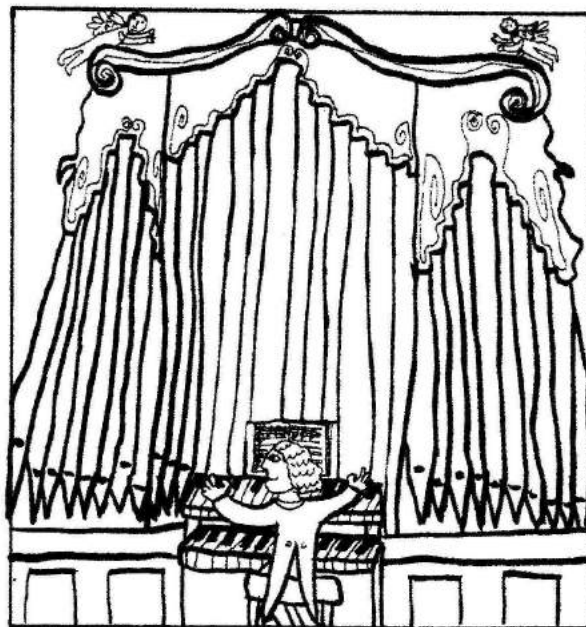

Hudba

ZVUKY A TÓNY

Napněte uši! Kolem nás je plno příjemných i nepříjemných zvuků. Některé se třeba pravidelně opakují, jiné jsou součástí nějaké melodie. Takovým zvukům říkáme tóny a je na nich založena hudba.

HUDBA V CHRÁMU

Barokní kostely působily na lidi krásnou barevnou výzdobou. Do toho se proplétaly barevné tóny a melodie varhan, pro které v té době skládal třeba pan Bach.

HUDEBNÍ SKLADATELÉ

Hudbu skládají hudební skladatelé. Někteří začínají už jako malí, jako třeba Wolfgang Amadeus Mozart.

ORCHESTER

Když hraje dohromady více muzikantů, tvoří orchestr. A ten má většinou dirigenta, který by měl zařídit, aby všechny nástroje zněly dohromady.

Byl jeden nemocný, Lazar z Betánie, z vesnice Marie a její sestry Marty. Byla to ta Marie, jež pomazala Pána vonným olejem a osušila mu nohy svými vlasy, ten nemocný byl její bratr Lazar. Obě sestry tedy poslaly Ježíšovi vzkaz: „Pane, ten, jehož máš rád, je nemocen.“ Když se to Ježíš dozvěděl, řekl: „Tato nemoc nevede ke smrti, je k Boží slávě; aby jí byl oslaven Syn Boží.“

Ježíš miloval Martu i její sestru i Lazara. (Jan 11, 1-5)

Věříme, že nás Bůh miluje stejně, jako miloval Lazara, Martu a Marii? Věříme, že na nás myslí, ať je kde-koli? Věříme, že tam na nebesích, kde sedí Ježíš po pravici Boží, se hovoří i o nás? O tobě, o mně, o mé mamince, o mém kamarádovi, o lidech okolo mě? Věříme, že jsme pro všemohoucího Boha tak důležití, že by kvůli nám přišel? Věříme, že bychom mu stáli za to, aby se obětoval, aby pro nás něco udělal, aby byl ochoten udělat něco, cokoliv, pro nás? Věříme, že to, co nás v životě potkává, je proto, aby byl oslaven Syn Boží? Věříme, že to, co se nám děje, je pro naše dobro a dobro našich blízkých?

Věříme v Boha a Bohu?

Lazare, pojd' ven!

„Marta řekla Ježíšovi: „Pane, kdybys byl býval zde, můj bratr by nebyl nezemřel!“ (Jan 11, 21)

Když přišla tam, kde byl Ježíš, a když ho uviděla, padla mu Marie k nohám a řekla mu: „Pane, kdybys byl býval zde, můj bratr by nebyl zemřel.“ (Jan 11, 32)

Kdybys tu byl, Bože, nestalo by se to. Můj otec by nezemřel. Mého blízkého, blízkou by nepotkala ta vážná smrtelná nemoc. Můj syn by se nevyboural a neskončil by na vozíku. Kdybys tu byl, Bože, nebyly by války, nebylo by zlo, nebyly by vraždy, nebylo by pomlouvání. Bože, kdybys tu byl, lidi by neumírali a měli by se rádi... Kde je naše víra? Kde jsi, Bože? Věříme tomu, že Duch Svatý je tady a teď, v každém okamžiku našeho života s námi? To, co se děje okolo nás, je výsledkem tvé vůle, nebo našeho chtění, chamtivosti, zášti a zloby?

Jsi všudypřítomný! Tak proč, jaký smysl má věta: „Kdybys tu byl.“ Ty tu přece jsi. V každém okamžiku, v každé minutě, v každé situaci.

Když ji Ježíš viděl, jak pláče a jak pláčí také Židé, kteří ji doprovázeli, byl v duchu pohnut a zachvěl se. Řekl: „Kam jste ho položili?“ Řekli mu: „Pane, pojd' a podívej se.“ Ježíš zaplakal. (Jan 11, 33-35)

Kolik zlého jsem už prožil? Kolik zlého toho prožili lidé okolo mne. Co všechno museli vytrpět. Nemoci, pomluvy, ústrky, znevažování, neúctu, podlosti a lži. Kolik zlého se toho kolem mne už stalo a stále děje. A ty se na to díváš, stejně jako ses díval na to, když umíral Lazar.

Tu Židé řekli: „Hleďte, jak ho měl rád!“ Ale někteří z nich řekli: „Což nemohl on, který otevřel oči slepému, také způsobit, aby ten tady nezemřel?“ (Jan 11, 36-37)

Je to vše, o čem teď píšu tvoje dílo? Je to to, co jsi udělal a chceš ty? Nebo je to spíše věc nás, lidí. Těch, kteří „ve tvém jménu“ konají zlo. Špiní druhé, ubližují všem okolo sebe, ve jménu víry. Oni přece pochopili. Oni přeci vědí. Oni mají právo. Oni jsou soudci, žalobci i obhájci. Proč? Protože ve své pýše nepřipouští, že by to vše mohlo být jinak.

Tu se Ježíš opět v nitru zachvěl a odebere se ke hrobu. Byla to jeskyně, na ní byl položen kámen. Ježíš říká: „Odvalte ten kámen!“ Marta, sestra zemřelého, mu říká: „Pane, on již zapáchá: je to čtvrtý den.“ (Jan 11, 38-39)

Už zapáchá! Lazar? Nebo naše činy? Naše jednání? To, jak jsme schopni odsoudit druhého. To, jak jsme schopni se k němu chovat. Miluj bližního svého, jako sebe samého... Opravdu chceme, aby se k nám lidé chovali tak, jak se chováme my k nim? Opravdu? Ruku na srdce... Opravdu? Co tady vlastně zapáchá?

Ježíš jí říká: „Což jsem ti neřekl, že budeš-li věřit, uvidíš Boží slávu?“ Odvalili tedy kámen. Ježíš pozdvihl oči vzhůru a řekl: „Otče, vzdávám ti díky, že jsi mě vyslyšel. Věděl jsem, že mě vyslyšíš vždy; ale to kvůli zástupu, který je kolem mne, jsem promluvil, aby uvěřili, že jsi mě poslal.“ Po těch slovech zvolal silným hlasem: „Lazare, pojd' ven!“ Mrtvý vyšel, nohy i ruce měl svázané pruhy plátna a tvář měl zahalenou šátkem. Ježíš jim říká: „Rozvažte ho a nechte ho odejít.“ (Jan 11, 40-44)

Lazar je příběh o nás! O tobě, o mně, o něm. Je to příběh o našich bolestech, o našem strachu, o naší vlastní smrti.

Zkuste se na celou situaci podívat jeho, Lazarovýmá, očima.

Jste v hrobě. Jste tam sami. Není nikdo, kdo by tam byl s vámi. Kdo by vás chytil za ruku. Není nikdo, kdo by vás utěšil a řekl: „Neboj se, všechno bude dobré.“ Všude okolo tma a ticho. Chlad a strach.

Jsme to my, kdo jsme na jeho místě. Paralyzovaní, neschopni pohybu a myšlenky.

Jsme to my! Uzavření do hrobu svých předsudků, odsudků, pomluv, zloby, vzteku a zášti.

Jsme to my, kteří zapáchají, v přeneseném slova smyslu.

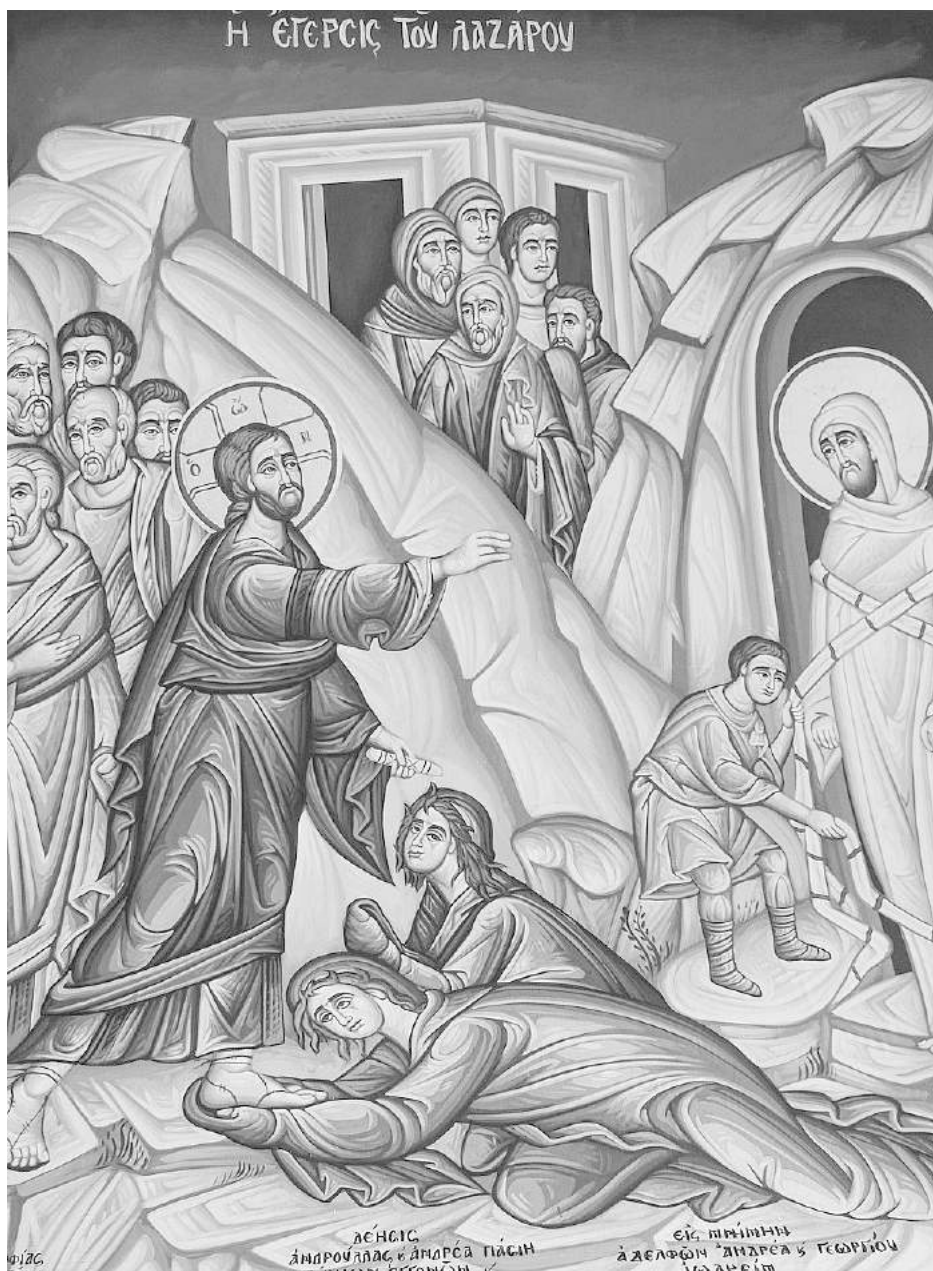
Ježíš nás miluje a stojí venku. Pláče. Upřímně pláče. Po tváři mu kanou slzy smutku. On nám řekl, jak a co máme dělat a konat, a přesto teď stojí před hrobem, kde ležíme.

Jen se zkuste vcítit do Lazara. Podívejte se na celý příběh jeho očima. Zkuste to!

Jste tam sami. Všude chlad a vlhko. Nikde nikdo, kdo by vás objal. Nikdo, kdo by vám řekl: „Neboj se. Jsem tu s tebou.“

Jen On, Ježíš, který je venku.
Jen On, který říká: „Pojd' ven!“

Vy jste uvnitř hrobu, ne Lazar. Váš život závisí na tom, že ti venku udělají to, co mají. ODAVÁÍ KÁMEN. Dokážete si představit, co se stane,

když Bůh udělá svou práci, oživí Lazara, ale nenajde se nikdo, kdo ten kámen odvalí?

Lidi, pokud neuděláte to, co máte udělat, Lazar zemře!!!

Oživen Bohem, ale neschopen vyjít ven ze svého hrobu. Protože se nenajde nikdo, kdo by kámen odvalil.

Je to šílené!

Duch Svátý, Bůh, Ježíš jsou schopni dělat zázraky. Jsou schopni oživovat mrtvé. Jenže oni jsou DUCH! A duch není schopen odvalit kámen.

Jen na nás záleží, jestli uděláme svůj díl práce.

Musíme udělat vše, co máme a pak se můžeme spolehnout na to, že Bůh udělá ten svůj.

Znovu opakuji, pokud neodvalíme kámen, Lazar zemře!

Jen na nás záleží, jestli bude žít.

Lazare, pojd' ven!

Rost'o, pojd' ven!
Evo, pojd' ven!
Radku, pojd' ven!

Člověče, pojd' ven! Já, tvůj Bůh, na tebe čekám!

Jen tě prosím, odval kámen z hrobu svého bližního, aby nezemřel, jen proto, že jsi neudělal to, co ti bylo uloženo.

Rost'a

Psalm 95:1

Come, let us sing for joy to the LORD;
let us shout aloud to the Rock of our salvation.

MUSIC MATCHING

Match words and pictures

- ___ sheet music
- ___ a choir
- ___ an organist

- ___ a church band
- ___ a microphone
- ___ a conductor

V tomto článku bych chtěla přednést myšlenky otce Františka k velmi aktuální otázce, kterou se mnozí z nás zabývají.

Papež k otázce migrantů: kéž je váš hlas vždy pohotový a prorocký (22. 9. 2017)

Papež na audienci národních ředitelů sekcí pro migraci, kteří se v Římě účastnili setkání organizovaného Radou Konference evropských episkopátů (CCEE), uvedl, že současná Evropa čelí složitým migračním pohybům, které působící krizi dosavadních migračních politik a mezinárodních dohod, přesto církev zůstává věrná svému poslání milovat Ježíše Krista zejména v nejubožejších a nejchudších, mezi něž jistě patří také migranti a uprchlíci.

Papež si ve spojitosti s otázkou migrantů uvědomuje problém xenofobie a obav z příchodu jiného, odlišného etnika do Evropy, kterým trpí mnoho z nás: *„Drazí bratři a sestry, neukrývám své obavy z projevů netolerance, diskriminace a xenofobie, s nimiž se setkáváme v různých oblastech Evropy. Motivovány jsou často nedůvěřivostí a obavou z jiného, odlišného a cizího. Ještě více mne znepokojuje smutné konstatování, že naše katolické komunity v Evropě nejsou prosty těchto obranných a odmítavých reakcí, které jsou ospravedlňovány blíž nespecifikovanou „morální povinností“ zachovat původní kulturní a náboženskou identitu.“*

Příchod „tolika bratří a sester ve víře“ vnímá papež jako příležitost, v níž se evropským církvím nabízí šance „plně uskutečňovat vlastní katolicitu“ jako příležitost ke svědectví a hlásání evangelia, aniž by bylo nutné vzdálit se ze svého domova: *„V posledních letech bylo mnoho evropských místních církví obohaceno přítomností katolických migrantů, kteří s sebou přinesli svou zbožnost a své liturgické a apoštolské nadšení. (...) Setkání s migranty a uprchlíky jiných vyznání a náboženství je plodnou půdou pro rozvoj upřímného ekumenického a mezináboženského dialogu.“*

Lucka

Papež na Twitteru:

Drazí mladí lidé, nebojte se budoucnosti! Mějte velké sny! Udržujte při životě radost, protože to je znamení, že mladé srdce potkalo Pána.

Ewangelia wzywa przede wszystkim, aby Bogu, który kocha nas i zbawia, odpowiedzieć rozpoznając Go w bliźnim.

Čím více je Ježíš uprostřed našich životů, tím více nám dovoluje vyjít ze sebe a být blíž druhým.

Droga zawierzenia Panu zaczyna się każdego dnia od samego rana.

Dużo ważniejsze jest zdać sobie sprawę z tego, jak bardzo jesteście kochani przez Boga, niż z tego, jak bardzo sami Go kochamy.

Jsme-li věrní Kristu a konáme-li dobré skutky, můžeme šířit světlo Boží naděje.

Dnes existují mnozí, kteří mají hlad po Bohu, kteří hladoví po důstojnosti. Jako křesťané jim musíme pomoci aby se nasytili Bohem.

Setkání s Ježíšem může dát rozhodující směr našemu životu a naplní ho významem.

Zrovna dnes nad ránem jsem se vrátil z kratičké, jednodenní návštěvy svého rodného „městečka“ – na otočku, 400 km sem, 400 km tam. No řeknu vám, byl to náročný den, ale krásný a nejen na obloze. Nějaké nutné vyřizování na magistrátu, a když už jsem tam byl, tak by byl hřích, kdybych neudělal nějakou alespoň rychlou tour-de-family a při tom i návštěva hřbitova... už je tam vidět, že se blíží a plíží podzim, takže aspoň jsem shrábl listí z hrobky a zapálil nějaké to světlo, pak už rychlé návštěvy... a u tatky krásně vonělo pečené maso... „když vydržíš ještě půl hodiny tak bude kotleta se švestkami“ ... Tož zkus člověče odolat... domů, do Karviné jsem dorazil ve 4 hodiny ráno... ale **schab ze šliwkami** je schab ze šliwkami... zkus člověče odolat... Neodolal jsem a tak s čerstvou vzpomínkou nabízím... Není to nějak náročné a těžké a ta chuť...

Potřebujeme:

1 kg kotlety (vcelku) bez kosti; je dobře, aby měla na sobě trochu tuku;
15 - 20 dag sušených švestek;
půl kávové lžičky kmínu;
sůl - dle chuti;
šťáva z poloviny citronu;
1 polévková lžíce másla;
půl litru vody
1 stroužek česneku;
po půl čajové lžičky majoránky a oregana nebo
1 čajová lžička majoránky, dle vlastní chuti.

Postup:

Kotletu vcelku umyjeme a osušíme, pak pomocí dlouhého, tenkého nože se špičkou podélně propíchneme naскrz. Nůž v masě párkrát otočíme a ještě na chvilku ponecháme a po něm do masa vsuneme sušené švestky. To-lik, aby se ukázaly na opačném konci masa. (Jako zajímavůstku je třeba zmínit, že můžeme sušené švestky nahra-dit sušenými meruňkami - také moc dobré.) Když uvidíme švestky na druhém konci, opatrně vytáhneme nůž tak, aby ovoce zůstalo uvnitř masa. Kotletu pak pokapeme citronovou šťávou a odložíme na cca. 15 min. Následně maso osolíme, natřeme prolisovaným česnekem a posypeme směsí kmínu, majoránky (a oreganem). Na chvíli necháme maso odpočinout a během té doby máslo rozežřejeme na pánvi. Když je máslo horké, osmažíme na něm prudce z každé strany maso. Osmaženou kotletu pak přeložíme na pekáč a polijeme ji máslem z pánve. Všechno podlijeme cca. půl litrem vody, přikryjeme a dáme do trouby rozežřáté na 190°C. Pečeme jednu hodi-nu, pak maso odkryjeme a pečeme dalších 40 min. Občas políváme vypečenou šťávou až se po vrchu vytvoří krásná, připečená křusta. Vyndáme z trouby a hotovo! Servírujeme nakrájené na plátky o síle cca. 1-1,5 cm.

Z výpeku pak můžeme udělat majoránkovou omáčku tak, že ho slijeme a přidáme hustou, sladkou smetanu a cca. 5 g v ruce rozdrobené majoránky. Všechno smícháme a cca. 2 min. povaříme, příp. zahustíme stejně jako každou

smetanovou omáčku. Pe-čená kotleta je skvělá na slavnostní oběd s vaře-ným bramborem, libovol-ným knedlíkem (ne slad-kým :)) nebo s kluskami šlaskami. A když po obědě něco zůstane... pokud se to vůbec stane... tak je výborná nakrájená na tenké plátky na chleba místo uzeniny. Dobrou chuť i smacznego!

Przemek

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH

ve farním kostele a v kostele sv. Marka

02.10.2017-05.11.2017

(stav ke dni: 30.09.2017)

po 02.10.	7:00	Pl	Děkczynna za otrzymane laski, z prosbą o kolejne, za dusze w czyścú, o których nikt nie pamięta, za + ks. Reháka oraz + ks. dziekana Blahuta
	18:00	Cz	Za + Stefanii Brecherovou, manžela, syna Karla, Františku a Gertrudu a za živou rodinu
út 03.10.	7:00	Cz	Za + Ludmilu Koselovou (6.výr.+) a za žijící rodinu, syna Martina, s prosbou o Boží požehnání a ochranu
st 04.10.	7:00	Pl	Za + Eufrozinę i Josefa Pietraszów, za + Viktora i Annę Pietraszów, za + Emanuela i Justinę Pietraszów oraz za + Annę i Adolfa Wiertelorzów
	18:00	Cz	Za + Serafinu a Rudolfa Suchankovy a za rodinu Žurkovou
čt 05.10.	7:00	Cz	Za + Petra Kokošínského, jeho žijící manželku, a za + rodinu Vondráčkovou
	18:00	Pl	Děkczynna za 80 lat życia, z prosbą o błogosławieństwo dla całej rodziny
pá 06.10.	6:00	Cz	Za nová kněžská a řeholní povolání
	7:00	Pl	Za + Marię Golasowską, 2 mężów, syna oraz za cale pokrewieństwo
	18:00	Cz	Za Arnolda Ponču, jeho rodiče a za všechny žijící členy do ochrany Boží
so 07.10.	7:00	Cz	Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské
	18:00	Pl	Za żywą i + rodzinę Boguniową
ne 08.10.	6:30	Pl	Za naszą wspólnotę parafialną
	8:00	Cz	Za + manžela Ivana, + zetě Miroslava a rodinu Palachovou
	9:30	Pl	Za + małżonkę Helenę Chlup (2.roczn.+) oraz za żyjących członków rodziny Chlupów i Klapuchów
	11:00	Cz	Za + rodiče Rudu a Otýlii Kucharčykovy a za živé rodiny do ochrany Boží
	18:45	Cz	Za + Annu Podstavkovou, manžela Antonína, rodiče a sourozence z obou stran a za živé rodiny do ochrany Boží
po 09.10.	7:00	Pl	Za + Marię i Ondreja Zubalów, wujka Tibora i Františka oraz za żyjących członków rodziny
	18:00	Cz	Za + Natalii a Josefa Gospodarczykovy, + Terezii a Vasilu Gospo-darczykovy, za + Marii Szeligovou a + Emila Szotka, za + Viktora Gošpodarczyka a jeho + ženu
út 10.10.	7:00	Cz	Za živé i + členy společenství Živého Růžence
st 11.10.	7:00	Pl	Za + meža Metodego Kaňáka, + rodzinę z obu stron oraz za żyjących członków rodziny, powierzając ich opiece Bożej
	18:00	Cz	Za + Adolfa Szajtra, jeho ženu Marii, syny Antonína, Aloise, Boleslava, jeho ženu Vilmu a rodiče z obou stran
čt 12.10.	7:00	Cz	Za + Huberta Antošíka, jeho + ženu, za + Jana Harbicha, + prof. Rafaela Sázela, za + Ericha Stuchlíka, + dr. Josefa Pulcera a za duše v očistci, na které nikdo nepamatuje
	18:00	Pl	Za rodzinę Ondruchów oraz za dusze w czyścú
pá 13.10.	7:00	Pl	O poszanowanie życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci
	18:00	Cz	Za + Jozefku Pohromovou (15.výr.+)
so 14.10.	7:00	Cz	Za + Moniku a Ferdinanda Stachurovy, rodiny z obou stran a duše v očistci
	18:00	Pl	Za + rodziców Helenę i Jana Orehek oraz dusze w czyścú cierpiące
ne 15.10.	6:30	Pl	Za + rodziców Marię i Henryka Hanusów oraz żyjącą i + rodzinę Musiolkową i Hanusową, z prosbą o zdrowie i błogosławieństwo Boże dla żyjących członków rodziny
	8:00	Cz	Za + manžela Karla Stryczka (5.výr.+), rodiče z obou stran, s prosbou o dary Ducha Svatého pro celou rodinu
	9:30	Pl	Za Stefanię Wałową oraz meža Bogusława (20.roczn.+), za rodiny ich córek i wszystkie dusze w czyścú cierpiące
	11:00	Cz	Na poděkování za 50 let života syna Petra, s prosbou o Boží ochranu a požehnání
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 16.10.	7:00	Pl	Prośba o uzdrowienie zakłóconych relacji sąsiedzkich
	16:30	Pl	Za dusze + z rodziny Kremerów i Hetalów oraz za dusze opuszczone
	18:00	Cz	Za + Barboru a Emila Dzierzengovy, za + Terezii a Václava Bayerovy a jejich + zetě Petra Bartolliho
út 17.10.	7:00	Cz	Za + bratry Antona a Štefana Beňkovy a za duše v očistci
st 18.10.	7:00	Pl	Za syna Marcina, z prosbą o uwolnienie od zlego oraz zdrowie psychiczne i duchowe
	18:00	Cz	Za + rodiče Jana a Bronislavu Uherkovy, + Anežku a Ferdinanda Masaříkovy, + syna Miroslava, + sestru Marii a Alojze Trzaskalikovy, za duše v očistci a za živé rodiny do ochrany Boží
čt 19.10.	7:00	Cz	Za + Emila Juránka, manželku, syna, rodiče z obou stran a za živé rodiny do ochrany Boží
	18:00	Pl	Za + rodziców Bolesława i Wilnę Szajterów, za + wujków Alojzego i Antoniego oraz za dziadków Szajterów i Hanusów
pá 20.10.	7:00	Pl	Do Miłosierdzia Bożego o szybki powrót do zdrowia meža, z prosbą o wstawiennictwo Matki Bożej Bolesnej
	18:00	Cz	Za + Josefinu a Karla Stoszkovy, za Annu a Josefa Peřichovy, za Evženii Peřichovou, Janu Vonzinovou a za žijící rodiny do ochrany Panny Marie Fryštátské

so 21.10.	7:00	Cz	Za + Helenu a Ervina Michlovy, rodiče z obou stran, syna Vladislava, sourozence, duše v očistci, s prosbou o požehnání pro živou rodinu
	18:00	Pl	Za żywą i + rodzinę Kubienów
ne 22.10.	6:30	Pl	Za naszą wspólnotę parafialną
	8:00	Cz	Za + Josefa Kondziolku, manželku Valerii, dceru Gertrudu, syna Emila, vnuka Otíka a celou rodinu Kondziolkovou a Hermanovou
	9:30	Pl	Za + Rudolfa Brodę, dwie żony, dwóch synów oraz za + Franciszka i Stefanię Hermanów
	11:00	Cz	Za duše v očistci, duše opuštěné, s prosbou o dary Ducha Svatého pro postižené dítě, vnoučata, o lásku a porozumění v rodině, hodně Božích milostí kněžím naší farnosti a na jistý úmysl
	18:45	Cz	Za + Vilmu a Ottavia Tedeschi [tedeski], za duše v očistci a za živé rodiny
po 23.10.	7:00	Pl	Za + měža Františka Brechera, + syna Mariana, za rodičův, krevnych z obu stron oraz za całą żywą rodzinę
	18:00	Cz	Za + Annu Czerminovou a rodinu Czerminovou
út 24.10.	7:00	Cz	Za + Ericha Žadníka
st 25.10.	7:00	Pl	Za + Andělę Rzymanową
	18:00	Cz	Za + Vincenta Hviždě
čt 26.10.	7:00	Cz	Za syna, rodiče, neter, za živou rodinu pod ochranu Panny Marie a za duše v očistci
	18:00	Pl	Za + Honoratę Haltofową (2.roczn.+) oraz za + z rodziny Danelów
pá 27.10.	7:00	Pl	Za + Emilię Derlichową, męża Františka oraz rodzinę Derlichów i Bijoków
	18:00	Cz	Na poděkování Bohu, s prosbou o požehnání, pomoc a ochranu pro rodiny, za + doktora a jáhna Václava Šimčíka, za seniory, duše v očistci, za obrácení a mír
so 28.10.	7:00	Cz	Za + Marii Satkovou (35.výr.+)
	18:00	Pl	Za + Elżbietę i Antoniego Waliców oraz za + krevnych
ne 29.10.	6:30	Pl	Za + z rodziny Kocifajów [kocifajów] oraz dusze w czyśćcu
	8:00	Cz	Za + dceru Janu (10.výr.+), za + sestru Aničku, bratra Toníka, za + rodiče z obou stran a živou rodinu Šimčkovou a Vašíčkovou, s prosbou o Boží ochranu
	9:30	Pl	Za + Alojzego i Helenę Kunshke, córkę Jadwigę, rodzinę Żaganową, Śmiejową, do Opatrzności Bożej oraz za dusze w czyśćcu cierpiące
	11:00	Cz	Za + Annu Jaworkovou (2.výr.+) a za rodiče z obou stran
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 30.10.	7:00	Pl	Za + rodičův Marię i Józefa Parańskich oraz za + Elżbietę Cyganek
	18:00	Cz	Za zemřelé z naší farnosti pohřbené tento měsíc bez mše sv.
út 31.10.	7:00	Cz	Za + rodiče Annu a Jaroslava Maňasovy, syna Jaroslava, dcery Miladu a Marii a za živou rodinu
st 01.11.	6:00	Cz	Za + Ondřeje Capka (1.výr.+) a za živou rodinu
	7:00	Pl	
	16:30	Pl	Za + Annę i Jana Wojnarów, syna Eduarda, rodičův z obu stron, rodziny Wojnarów, Landeckich oraz za dusze opuszczone, z prośbą o pomoc i opiekę Matki Boskiej Nieustającej Pomocy dla rodzin żyjących
	18:00	Cz	Za + Jarmilu a Ladislava Vrtalovy, za + dceru Helenu Chlupovou a za živou rodinu Crtalovou a Chlupovou
čt 02.11.	7:00	Cz	Za + Ervina Kotlarika, manželku, syna, zetě, rodiče z obou stran a za + z rodiny Čiernikové a Zuziakové
	18:00	Pl	Za + Wandę Brzezną, jej męża Josefa, syna Aloisa, za + Bertę Mařak, męża Antoniego oraz za dusze w czyśćcu cierpiące
pá 03.11.	6:00	Cz	Za + manžela Jana Neradílka, + rodiče Tokarkovy, + z rodiny Kunzeové a za živou rodinu Neradílkovou
	7:00	Pl	Za + Marię Burkową, męża Wilhelma, powierzając żyjącą rodzinę Opatrzności Bożej
	18:00	Cz	Za Juraje Hreuse, rodiče z obou stran a za duše v očistci
so 04.11.	7:00	Cz	Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské
	18:00	Pl	Za + Drahoslavę Szlauerową, Vladimíra Pytlíka, Marię i Josefa Pytlíkův oraz za żyjącą rodzinę
ne 05.11.	6:30	Pl	Za + Antonina Podstawkę, żonę Annę, za + rodzinę z obu stron oraz za żyjących członków rodziny, powierzając ich opiece Bożej
	8:00	Cz	Za rodiče Jana a Anežku Vranovy, sestru Boženku, do ochrany Boží za živou rodinu a s prosbou o dar víry a přimluvu Panny Marie Ustavičné pomoci
	9:30	Pl	Za + rodičův Elżbietę i Władysława Kalników
	11:00	Cz	Za + MUDr. Vojtěcha Dadeje, za živou a + rodinu z obou stran a za rodinu Ospalíkovou
	18:45	Cz	Za naše farní společenství

Omlouváme se za případné chyby ve jménech, úmyslech a časech mší svatých.

Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

W podróży za innością

Ikony... prawosławie... żubry... Żubrówka... Wschód... meczet... Tatarzy... Matka Boska... drogi „ekstra klasy”... wesoła wspólnota... Wilno... powrót do czasów socjalizmu... śpiew... wspólna Eucharystia... połączenie Zachodu ze Wschodem...

Te i jeszcze wiele innych wyrażeń odzwierciedlają naszą tegoroczną „polską” pielgrzymkę parafialną, która odbyła się w dniach 18.-23.09.2017. Przemek przygotował dla nas, jak zwykle, ciekawy program, gdyż poznaliśmy wschodnią granicę Polski oraz kawałek Litwy.

Można by było rozpisać się o wszystkich miejscach, które odwiedziliśmy, jednak literki na papierze nie oddałyby wszystkiego. Niemniej jednak pragnę wspomnieć przede wszystkim o 2 miejscach, które na mnie wywarły największe wrażenie.

Pierwszym z nich była mała gmina Kostomłoty, w której znajduje się drewniany kościół unicki. Unici to, krótko mówiąc, katolicy odprawiający Liturgię we wschodnim obrządku, a więc w ich kościele znaleźć można ikonostas, świece, ikony, ale także obraz papieża Franciszka. Nam udało się w tym pięknym miejscu odprawić Mszę św., oczywiście w obrządku rzymskim. Rzymska Msza odprawiana przy ikonostasie – wspaniałe połączenie Wschodu z Zachodem :)

Drugim miejscem, które mnie zauroczyło, był cel naszej pielgrzymki, Ostra Brama w Wilnie. Co prawda byłam w tym miejscu już po raz drugi, jednak po raz pierwszy brałam udział we Mszy świętej odprawianej przy obrazie Matki Boskiej. Kaplica przy obrazie jest malutka, a pan troszczący się o kaplicę otworzył na czas Mszy św. duże okno znajdujące się bezpośrednio przed obrazem. W ten sposób, stojąc przed ołtarzem (np. podczas śpiewania psalmu :)), miało się wrażenie, jakby się stało na wysokim podium, a Msza św. była emitowana na cały świat. Coś wspaniałego!

Na pewno warto odwiedzić wschodnie tereny Polski, jak również Litwę. To nieco inny świat od tego, w którym na co dzień żyjemy. To świat, który może nam pomóc uświadomić sobie jedność, a jednak i różność, Kościoła Chrystusowego.

Terka

Co nás čeká...a nemine

Adorace, pobožnosti:

Každý čtvrtek – začíná bezprostředně po ranní mši svaté společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (CZ), ukončení vedené, v 17:30 společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (PL) a svátostným požehnáním.

1. pátek v měsíci – 06.10. - eucharistická pobožnost s modlitbou Litaní k Srdci Ježíšovu, zásvětnou modlitbou a svátostným požehnáním: bezprostředně po ranní mši svaté v 7:00 PL; a v 17:45 hod. CZ. Od 16:00 hod. možnost tiché adorace Krista v Eucharistii. Po večerní mši sv. vedená adorace s modlitbou chval, proseb a díky.

Návštěvy nemocných:

pátek 06.10. od 9:00 hod.

Pravidelná setkávání farních společenství:

Angličtina (Beginner)	středa 18:00-19:30
Angličtina (Elementary)	pondělí 18:00-19:30
Biblická hodina	1. a 3. čtvrtek v měsíci v 19:00
Biblické společenství	úterý v 18:00
Farní volejbal	pátek 19:00 (ZŠ Dělnická)
Komorní sbor	pondělí 16:00-17:45
Kostelníci	aktuálně, dle potřeby
Ministranti	1. a 4. pátek v měsíci v 16:30
Neokatechumenátní cesta	2. a 4. čtvrtek v měsíci v 19:00
Podávající sv. přijímání	2. pondělí v lichém měsíci v 19:00
Polska schola	wtorek 15:15
Redakční rada NFR	1. sobota v měsíci v 14:00
Schola (česká)	každý pátek v 16:45, každou neděli 9:00-10:00
Scholička	každý pátek v 15:45
Společenství seniorů	2. a 4. čtvrtek v měsíci v 9:30
Společenství mládeže	<i>bude upřesněno</i>
Společenství mladých manželů	1. pondělí v měsíci v 17:00
Společ. Sekulárního františkánského řádu	4. neděle v měs. v 15:00 (katech. dům)
Společenství starších manželů	<i>bude upřesněno</i>
Společenství středních manželů	3. úterý v měsíci v 19:00
Varhaníci	2. pondělí vsudém měsíci v 19:00
Základy víry (kurz pro dospělé připravující se k přijetí svátosti křtu a/nebo 1. svatého přijímání)	3. pondělí v měsíci v 19:00
Zvoníci	3. pátek v měsíci v 19:00

V sobotu 07.10. pořádá naše farnost **výjezd do Kodlířova** na národní program v rámci jubilea zjevení Panny Marie ve Fatimě.

Odjezd autobusu v 6:00 hod. od Prioru, předpokládáný návrat kolem 18:00. Cena 280,- Kč. Přihlášky (včetně platby) v sakristii.

V pondělí 16.10. budeme prožívat slavnost sv. Hedviky, patronky Slezska a Ostravsko-opavské diecéze. Mše svaté budou v 7:00 (PL), 16:30 (PL) a v 18:00 (CZ).

Děti pozor!

Vyhlašujeme kostýmovou soutěž „HolyWin“ pro děti od 6 do 15 let. Zkuste popřemýšlet nad kostýmem nějakého světce a přijďte v něm na mši svatou **ve středu 01.11. v 18:00**, kde bude vyhodnocení naší soutěže. Na tuto mši si také připravte krátké představení svého světce.

V sobotu 07.10. se koná **děkanátní pouť do Frýdku**. **V 17:00** bude v bazilice eucharistická pobožnost a **v 18:00** mše svatá. Doprava vlastní.

Ve středu 11.10. bude **v 18:00** **dětská mše svatá**.

Ve středu 18.10. bude naše schola hudebně doprovázet **Večer chval** v Ostravě vysílaný v přímém přenose TV Noe **od 20:00**.

Na **víkend 11.-12.11.2017** připravujeme **zájezd na Moravu**. V programu bude návštěva poutního místa **Svatý Hostýn**, večerní posezení v **moravském viném sklípku** a nedělní pouť do **Křtin**. Podrobnosti budou zveřejněny již brzy.

Program Akademie pro třetí věk 2017-2018

Akademie pro třetí věk je určena pro všechny bez rozdílu vzdělání, obsahuje přednášky z různých oblastí např. biblistiky, dějin, psychologie, liturgiky, církevního práva a umění.

Ostrava – sál biskupství 9 – 11. 30 hodin

Datum	Téma	Přednášející
12. 10. 2017	Zahájení, mše sv. v kostele sv. Václava Hodnotová orientace po roce 1989 pro potřebu ve 21. století.	ThDr. Josef Hromádka
9. 11. 2017	Péče o nemocné v Písmu svatém	P. Mgr. Václav Tomiczek
14. 12. 2017	Adventní tematika v liturgické hudbě	Mgr. art. Miroslav Maňoušek
11. 1. 2018	Markovo evangelium	Doc. Dr. Petr Mareček, Th.D.
15. 2. 2018	Obrácení a smíření	P. Mgr. Jan Czudek, Th.D.
15. 3. 2018	Není anděl jako anděl	Veronika Barátová
12. 4. 2018	EKVÁDOR – cesta do středu světa	P. Mgr. Jan Linhart
17. 5. 2018	Tak, a teď s pravdou ven aneb o lžích kolem nás	Eva Muroňová, Ph.D.
14. 6. 2018	„Žehnejte a neproklínejte“: duchovní či magická síla požehnání? (o významu žehnání v životě křesťana) a mše sv. na závěr roku	P. PaedDr. Marcel Puvák

Změna programu je vyhrazena!

Je možné se účastnit i jednotlivých přednášek podle vašeho zájmu!

Příspěvek na celý rok je 300 Kč, při vstupu na jednotlivé přednášky 35 Kč.

Kontakt: Marie Göttlicherová, 731 534 062, Ludmila Kaňoková, 734 876 497

Farní pout' do východního Polska a na Litvu

